Παναγιώτης Μαυροειδής

Αναγκαίος ο πολιτικός προσανατολισμός κατά του ιμπεριαλισμού, των πολυεθνικών των εξορύξεων και της κυβέρνησης

Είναι αδιαμφισβήτητο γεγονός ότι ο **κίνδυνος πολεμικών επεισοδίων** ή/και γενικευμένης ανάφλεξης στην περιοχή μας και γενικότερα, όλο και δυναμώνει. Τα μαύρα πανιά του πολεμικού κινδύνου φουσκώνουν τρεις βασικοί παράγοντες τους οποίους πρέπει να δούμε στην αλληλεξάρτησή τους. **Πρώτο**, οι σχεδιασμοί των ιμπεριαλιστικών οργανισμών (ΝΑΤΟ, ΕΕ, κλπ) και ηγεμονικών καπιταλιστικών κρατών (ΗΠΑ, Ρωσία κλπ). **Δεύτερο**, ο ανταγωνισμός μεταξύ των αστικών τάξεων σε Ελλάδα και Τουρκία, που οξύνεται στο φόντο της ανακάλυψης κοιτασμάτων υδρογονανθράκων στην Ανατολική Μεσόγειο. **Τρίτο,** ο αυξανόμενος ρόλος των πολυεθνικών γιγάντων εξόρυξης αλλά και κατασκευής αντίστοιχων αγωγών μεταφοράς, που κυνηγούν «ενοικιαστήρια» έρευνας και εκμετάλλευσης με συνοδεία των πολεμικών στόλων.

Το ζητούμενο δεν μπορεί να είναι άλλο παρά η **αποτροπή ενός ενδεχόμενου πολέμου** που εγκυμονεί τεράστιους κινδύνους για τους λαούς της Ελλάδας, της Τουρκίας και της περιοχής. Δεν θεωρούμε τον πόλεμο **μοιραίο και αναπόφευκτο**! Αυτή η εκτίμηση και στάση, συνιστά εξωφρενικό ραγιαδισμό για την αριστερά και το λαϊκό κίνημα. Είναι επίσης, τουλάχιστον ανοησία να θεωρείται ο πόλεμος **«ευκαιρία»** είτε για την επανάσταση είτε για να «αποδείξουμε τη φιλοπατρία μας σαν αριστερά». Είναι διαφορετικό ζήτημα ότι, ασφαλώς, η κομμουνιστική αριστερά την συνεπή αντιπολεμική της στάση, πριν τον πόλεμο, αλλά και κατά τη διάρκειά του, αν αυτός επιβληθεί από τις δυνάμεις του κεφαλαίου, τη συνδέει με την επανάσταση και την ανατροπή της αστικής τάξης.

Αν λοιπόν ο πολιτικός στόχος είναι η ανάπτυξη ενός μαζικού αντιπολεμικού κινήματος δε μπορεί παρά να έχει ένα τριπλό πολιτικό «χρωματισμό».

- **Αντιιμπεριαλιστικός** αγώνας ενάντια σε ΝΑΤΟ, ΗΠΑ που σέρνουν το χορό.
- Ξεσηκωμός ενάντια στην προοπτική να σφαγιαστούν οι λαοί για τα **κέρδη των**

πολυεθνικών εξόρυξης και γενικά για την επέλαση της καπιταλιστικής αγοράς σε βάρος εργαζομένων, λαών και περιβάλλοντος.
- Μάχη **ενάντια στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ** που δρομολογεί ενεργητικά και σε όλα τα μέτωπα τις επικίνδυνες εξελίξεις, με αντίστοιχες αποφάσεις και συμφωνίες με τους προηγούμενους.

Μέσα στην αριστερά υπάρχουν σημαντικές διαφωνίες σε ότι αφορά το χαρακτήρα του ανταγωνισμού ανάμεσα σε Ελλάδα και Τουρκία και άρα τη φύση ενός ενδεχόμενου πολέμου μεταξύ τους και τη στάση σε αυτόν. **Αυτό ωστόσο δεν μπορεί να ακυρώνει τη δυνατότητα μιας μαχητικής κοινής αντιπολεμικής δράσης και σε αυτό συμβάλλει η σχετική πρωτοβουλία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.**

Κρίκους σε αυτή την προσπάθεια αποτελούν οι πολιτικοί στόχοι για:

- αποχώρηση Ελλάδας και Τουρκίας από ΝΑΤΟ και ΕΕ,
- απεμπλοκή της Ελλάδας από τον πολεμικό άξονα θανάτου ΗΠΑ-Ισραήλ-Αιγύπτου-Κύπρου,
- απομάκρυνση της βάσης της Σούδας και όλων των αμερικάνικων βάσεων-εγκαταστάσεων,
- μείωση των στρατιωτικών εξοπλισμών στις δύο χώρες,
- ανατροπή του εξοπλιστικού προγράμματος των 2 δις. (για αρχή),
- εναντίωση σε κάθε προοπτική αιματοβαμμένης, ιμπεριαλιστικής επαναχάραξης των συνόρων,
- άρνηση των παραχωρήσεων έρευνας και εκμετάλλευσης στις πολυεθνικές εξόρυξης.

Δυστυχώς αρκετές πολιτικές δυνάμεις, είτε δεν κατανοούν τον πολεμικό κίνδυνο, είτε δεν εννοούν την ανάγκη κοινής αντιπολεμικής δράσης, έστω μέσα στις διαφορές. Έτσι φαίνεται να κινούνται με **«κατ' επιλογήν» στόχους**, εξυπηρετώντας ιδιαίτερους στόχους ιδεολογικής, πολιτικής συσπείρωσης και συμμαχιών.
Δυνάμεις γύρω από τη ΛΑΕ, κινήσεις αγωνιστών που έχουν αποχωρήσει από το ΚΚΕ (Εργατικός Αγώνας, Κορδάτος κλπ), αλλά και δυνάμεις της Μετάβασης και της Αναμέτρησης, «επιλέγουν» μια αντιπολεμική δράση στην οποία υποβαθμίζεται εμφατικά η εναντίωση στους πολεμικούς, πολιτικούς και οικονομικούς σχεδιασμούς της αστικής τάξης της Ελλάδας, την οποία θεωρούν στην ουσία **«αμυνόμενη».** Περιορίζονται σε μια γενικόλογη αντι-ΗΠΑ ρητορική, μαζί με αναφορές σε κινδύνους κατά της «εδαφικής ακεραιότητας» της Ελλάδας. Είναι χαρακτηριστικό ότι στη σχετική φιλολογία και κοινά τους κείμενα σε πρωτοβουλίες, απουσιάζει ακόμη και ο **στόχος της ματαίωσης των**

εξοπλιστικών πραγμάτων και γενικότερα της μείωσης των πολεμικών δαπανών στη χώρα μας. Από μια άποψη είναι μια λογική ολίσθηση: Αν θεωρείς ότι ο πόλεμος είναι αμυντικός και δίκαιος από μεριάς της Ελλάδας, πρέπει αυτή να εξοπλιστεί. Άλλωστε, η ΛΑΕ έχει συνηγορήσει ανοιχτά υπέρ της αγοράς πυραύλων S400 από τη Ρωσία, που κατά τα άλλα σχεδιάζει να εξοπλίσει ανάλογα και την Τουρκία!

Ακόμα, παρότι δεν πρέπει να υποτιμάται, δεν είναι η **εθνικιστική ρητορική** η οποία μόνη της δημιουργεί εκ του μηδενός τους κινδύνους για θερμό «πολεμικό επεισόδιο» μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας ή και για σοβαρότερη πολεμική εμπλοκή. Ο εθνικισμός είναι απαραίτητος για να σφαχθούν πρόθυμα οι λαοί, είναι το νομιμοποιητικό υπόστρωμα των πολέμων στο βαθμό που δεν αντιπαλεύεται από το κίνημα και την αριστερά, αλλά δεν είναι η αιτία των πολέμων, τουλάχιστον όχι η κύρια. Συνακόλουθα, την αποτροπή του πολέμου δε μπορεί σε καμία περίπτωση να εξασφαλίσει από μόνη της μια γενικόλογη αντι-εθνικιστική, αντιπολεμική ρητορική και ανάλογη συσπείρωση, αποσπασμένη από την αντιιμπεριαλιστική, αντικαπιταλιστική και αντικυβερνητική δράση.

ΠΡΙΝ 17/6/18